

Arrest

nr. 100 419 van 2 april 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 november 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2013.

Gelet op het arrest nr. 98 898 van 14 maart 2013 waarbij de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting van 27 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers die volgens hun verklaringen België binnenkwam op 15 maart 2011, verklaren er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 24 oktober 2012 werden de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 25 oktober 2012 naar verzoekers werden gestuurd.

Dit zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

Ten aanzien van S.S.S.:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Kabul afkomstig te zijn. U bent een Sikh van etnische origine. U bent gehuwd met S. S. K. (CGVS 11/13200/B, O.V. 6.782.458). Een van jullie dochters, S. S. K. (CGVS 11/13199, O.V. 6.782.457), is met jullie naar België meegekomen.

U werkte eertijds in een winkel. U had een zoon die een winkel uitbaatte. Zes maanden voor uw vertrek werd uw zoon door onbekenden vermoord. U diende klacht in bij de politie die geen onderzoek begon. Later kreeg u dreigtelefoons. Onbekenden dreigden er mee uw dochter te ontvoeren. Omdat u meende dat de veiligheid van uw familie in gevaar was, zocht u een smokkelaar die jullie het land hielp ontvluchten.

Op 10/03/2011 namen jullie het vliegtuig in Kabul. Via een u voorts onbekende reisweg zijn jullie naar België gekomen. Op 15/03/2011 gingen u, uw vrouw en uw dochter asiel vragen bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar onbekenden jullie naar het leven staan. Bovendien acht u de algemene situatie in uw land van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw Afghaans identiteitsdocument (taskara) en enkele medische documenten van uw vrouw voor.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht.

Hoewel het mogelijk is dat u oorspronkelijk van Afghanistan afkomstig bent en hier ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerminst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw vrouw slechts "een beetje Dari" kent en enkel Punjabi zegt te spreken (CGVS, vrouw, p.1). Dit is zeer merkwaardig voor een vrouw die meer dan zestig jaar in Afghanistan zou hebben gewoond. Deze bijzondere vaststelling vormt een eerste aanwijzing dat zij niet in Afghanistan gewoond heeft.

Voorts dient te worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat jullie erg onduidelijk zijn over jullie woonplaats in Kabul. Zo is het onduidelijk wanneer jullie van Shur Bazar naar Karte Parwan zouden zijn verhuisd. Uw dochter meent dat het twintig of vijfentwintig jaar geleden is en dat zij toen misschien drie of vier jaar oud was (CGVS, dochter, p.2). Gezien haar huidige leeftijd (°1979), lijkt dit een geheel verkeerde inschatting. Uzelf meent dat jullie sedert twintig jaar in Karte Parwan wonen maar u heeft geen idee in welk jaar jullie naar daar zouden zijn verhuisd (CGVS, p.4). Uw vrouw had het bij de Dienst Vreemdelingenzaken over "misschien vijftien jaar" (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken) terwijl ze nu ook meent dat het twintig jaar geleden is (CGVS, vrouw, p.2). Dat jullie schattingen uiteen lopen van vijftien tot vijfentwintig jaar is op zijn minst merkwaardig te noemen.

Bovendien leggen jullie over jullie buren in Karte Parwan bijzonder vage en inconsistente verklaringen af. Zelf stelt u dat uw buren moslims van Panshir waren. U weet echter niet hoe deze mensen heten (CGVS, p.12). Uw vrouw verklaart dan weer dat uw buren Sikhs waren. Zij zouden Atar Singh een Sobha Singh heten (CGVS, vrouw, p.4). Aan de overkant van de straat zou Manohar Singh wonen (CGVS, vrouw, p.4). Uw dochter stelt dan weer dat Manohar Singh naast jullie woont en dat het Sobha Singh was die aan de overkant van de straat woonde (CGVS, dochter, p.4). Het is niet geloofwaardig dat jullie omtrent dergelijke zaken geen duidelijke en eenduidige verklaringen zouden afleggen. Dat jullie zelfs over jullie concrete woonomstandigheden regelrecht aan elkaar tegenstrijdige verklaringen afleggen, roept zeer ernstige vraagtekens op. Zelfs over het huis dat jullie daar zouden hebben bewoond, lopen jullie versies uiteen. Terwijl u verklaart dat jullie in een rijhuis met kelder, een gelijkvloers en een eerste verdieping woonden (CGVS, p.12), heeft uw vrouw het over een vrijstaand huis (CGVS, p.4) met slechts een kelder en een gelijkvloers (CGVS, vrouw, p.3). De vaststelling dat jullie er niet in slagen eensluidende verklaringen over jullie woonplaats af te leggen, is een tweede aanwijzing dat jullie niet in Afghanistan hebben gewoond.

Ook over andere zaken die uit het dagelijks leven gegrepen zijn, leggen jullie onduidelijke en ongeloofwaardige verklaringen af. U beweert bijvoorbeeld dat u tot vijf of zeven jaar geleden gedurende veertien jaar voor een persoon gewerkt heeft. Gevraagd naar de naam van die man, moet u vreemd genoeg eerst nadenken vooraleer u zich de naam Mahinder Singh kan herinneren (CGVS, p.6). Uw dochter weet niet voor wie u werkte (CGVS, p.8). Evenmin herinnert zij zich de naam van de moslima die haar tot voor kort gedurende een jaar (en dit twee maal per week) privélessen Dari en Engels zou hebben gegeven (CGVS, dochter, p.6,7). Uw vrouw verklaart voorts dat zij sedert twee of drie jaar een poetsvrouw had die dagelijks bij jullie over de vloer kwam. Het mag dan ook verbazen dat zij de naam van deze moslimvrouw niet kent (CGVS, vrouw, p.5). Uw dochter zegt eerst haar naam niet te kennen, waarna zij even later zegt te denken dat de vrouw Gul Bahar heet, al voegt ze er aan toe dat ze dit niet zeker weet (CGVS, dochter, p.6). Verder zou uw zoon samen met een partner een winkel hebben uitgebaat maar de naam van deze partner is uw vrouw onbekend (CGVS, p.7). Evenmin kan zij zich de naam van haar dokter in Kabul herinneren (CGVS, vrouw, p.5). Verwacht mag worden dat jullie ook omtrent dergelijke zaken duidelijke verklaringen afleggen.

Nog tijdens het gehoor is gebleken dat jullie nauwelijks enige kennis hebben van de aanwezigheid van de diverse bevolkingsgroepen in Afghanistan. Zo heeft uw vrouw nog nooit gehoord van Tadzjieken en Pashtoenen (CGVS, vrouw, p.6,7), terwijl uit de informatie blijkt dat deze respectievelijk 45% en 25% van de totale bevolking van Kabul vertegenwoordigen. Dat men enkel over "moslims" zou spreken (CGVS, vrouw, p.3), is niet geloofwaardig: Afghaanse Sikhs zullen als geen ander het belang van etniciteit onderkennen. Ook uw dochter heeft nog nooit van Tadzjieken gehoord (CGVS, dochter, p.4). Voorts weet uw vrouw niet of de Taliban de soennitische of de sjiiitische geloofsstrekking afhangen (CGVS, vrouw, p.7). Dergelijke verklaringen verbazen, gezien het belang van etniciteit en religie in de Afghaanse samenleving.

Verder dient te worden opgemerkt dat jullie kennis van de politieke situatie in jullie land van herkomst onvoldoende is gebleken. Uw vrouw weet bijvoorbeeld niet wie Hekmatyar is (CGVS, vrouw, p.6), terwijl deze man verantwoordelijk is voor het afvuren van talloze raketten op de wijk Shur Bazar, die jullie zouden zijn ontvlucht. Zelf meent u dat Hekmatyar een Talib is (CGVS, p.5), wat niet juist is. Hekmatyar is de leider van Hezb-i islami en is een in Afghanistan zeer bekende krijgsheer. Mojadiddi is evenmin een Talib, zoals u tijdens het gehoor beweert. Verder zegt u Dostum te kennen maar u weet niet dat hij een Uzbeek is (CGVS, p.5). Eerst zegt u dat Dostum de leider van Junbesh is (wat klopt) maar onmiddellijk daarna zegt u dat hij de leider van de partij Ittihad is (CGVS, p.5) en dat de leider van Junbesh (de vermoorde) Massoud of (eveneens vermoorde) Rabbani is (CGVS, p.5).

Verder is het merkwaardig dat uw dochter meent dat het communistische regime van Najibullah vervangen werd door dat van de Taliban (CGVS, dochter, p.3). Zij lijkt geen kennis te hebben van de periode van de mujahedin, zegt niet te weten wie de mensen waren die jarenlang raketten afvuurden op Kabul en verklaart enkel weet te hebben van het bestaan van de Taliban (CGVS, dochter, p.3). Dit is zeer opmerkelijk. Als zij geconfronteerd wordt met namen van jihadi zoals Sayyaf, Hekmatyar en Ahmad Shah Massoud, blijkt zij niets over deze mensen te weten (CGVS, dochter, p.3). Op het moment van het aantreden van de Taliban zou zij naar eigen zeggen achttien of twintig zijn geweest, wat toelaat te veronderstellen dat zij de voorafgaande periode (de burgeroorlog) bewust moet hebben meegemaakt.

Bashar Dost, een van de kandidaten bij de voorbije presidentsverkiezingen, noemt u een leider van de Taliban, terwijl deze man een Hazara is die ten tijde van het Talibanregime in ballingschap verbleef. Uw vrouw heeft nog niet van Bashar Dost gehoord (CGVS, vrouw, p.6). Als uw vrouw gevraagd wordt of zij mensen uit de hedendaagse politiek kent, noemt zij enkel Karzai (CGVS, vrouw, p.6). Uw dochter stelt Karzai, Abdullah Abdullah en Ramzan (Bashar Dost) te kennen en stelt dat zij concurrenten waren bij de presidentsverkiezingen. Zij meent evenwel ten onrechte dat deze verkiezingen tien of elf jaar

geleden gehouden werden (CGVS, dochter, p.4). Een inwoner van Afghanistan zal wellicht weten dat deze personen in een veel recenter verleden (meer bepaald in 2009) de strijd om het presidentschap uitvochten. U heeft overigens nog nooit van Dr Abdullah of Abdullah Abdullah gehoord (CGVS, p.11), terwijl deze man, overigens een inwoner van Karte Parwan, toch de belangrijkste tegenstander van Karzai was tijdens de voorbije presidentsverkiezingen. Geconfronteerd met de naam Din Mohammad lijkt uw dochter niet te weten dat hij de gouverneur van Kabul is geweest (CGVS, p.7), meer bepaald in de periode 2005 tot 2009. Voorts is het uw dochter onbekend dat Karzai een Pashtoen is (CGVS, dochter, p.4). Nochtans is dit een in Afghanistan bekend gegeven. Uit bovenstaande argumentatie blijkt dat jullie niet beschikken over een zekere politieke kennis die mag worden verwacht van inwoners van de hoofdstad.

Verder dient te worden opgemerkt dat jullie geografische kennis evenmin overtuigt. Zo meent uw dochter dat Baghe Zanana een park is in Share Naw terwijl het in Karte Parwan gelegen is (CGVS, dochter, p.5). Uw vrouw zegt dat ze de naam van het park hoorde maar slaagt er ook niet in te verduidelijken waar het park is (CGVS, vrouw, p.6). Zelf lijkt u niet te weten dat dit park recent grondig werd gerenoveerd (CGVS, p.11). Het grote en bekende park Baghe Babur kan uw dochter evenmin situeren (CGVS, dochter, p.5). Geconfronteerd met namen als Bagrami, Qarabagh en Chahar Asyab, blijkt dat zij niet weet dat dit districten van de provincie Kabul zijn (CGVS, p.7). Ook u lijkt weinig op de hoogte van dergelijke zaken. Gevraagd naar namen van districten, noemt u zeven namen waarvan slechts één een district van Kabul is (CGVS, p.11). Het is opmerkelijk dat jullie geen antwoord kunnen bieden op enkele eenvoudige geografische vragen met betrekking tot de provincie Kabul.

Ook het feit dat jullie geen enkele informatie over jullie reisweg wensen te geven, versterkt het vermoeden dat jullie vanuit een ander land dan Afghanistan naar België zijn gereisd. U zegt dat jullie een vliegtuig namen maar u weet niet waar u een tussenlanding maakte (CGVS, p.3). Ook over het vervolg van uw reisweg zegt u helemaal niets te weten (CGVS, p.3). U voegt er aan toe dat jullie ook niet weten met welke paspoorten of onder welke naam of nationaliteit jullie deze reis maakten (CGVS, p.3). Gelet op de veiligheids- en identiteitscontroles die bij binnenkomst op een luchthaven systematisch worden gevoerd, is dergelijke voorgehouden onwetendheid niet geloofwaardig. Dit alles versterkt de bedrieglijkheid van uw asielaanvraag alleen maar.

Omwille van bovenstaande opmerkingen kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweringen betreffende uw verblijf in Afghanistan, het land waar u zegt uw problemen te hebben gekend en dat u zou zijn ontvlucht.

Hoewel overbodig gezien de bedrieglijkheid van uw herkomst uit Kabul, kan nog worden opgemerkt dat ook uw asielrelaas ongeloofwaardig is. U heeft bijvoorbeeld geen idee waarom uw zoon zou zijn vermoord (CGVS, p.9). U zou nadien nog telefonisch zijn bedreigd, al is het niet erg duidelijk hoe vaak dit zou zijn gebeurd. U heeft het over twee of drie keer (CGVS, p.10), uw dochter meent dat zij vier of vijf keer telefoneerden (CGVS, dochter, p.6). Dit alles is weinig precies. Op de vraag of u dan met een criminele organisatie of met bijvoorbeeld de Taliban te maken had, kan u geen antwoord geven (CGVS, p.10). U verklaart verder dat er een plechtigheid in de gurdwara werd gehouden ter nagedachtenis van uw zoon. Echter, u meent dat deze plechtigheid door vijftien of twintig mensen werd bijgewoond (CGVS, p.10), terwijl uw vrouw beweert dat er tussen de honderd en honderdvijftig aanwezigen waren (CGVS, vrouw, p.6). Nogmaals wordt hierdoor aangetoond dat aan jullie relaas en herkomst uit Kabul geen geloof kan worden gehecht.

In deze dient tevens verwezen te worden naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010. Hierin wordt gesteld dat volgens een aantal berichten hindoes en sikhs te maken krijgen met 'societal discrimination, harassment and, in some cases, violence'. UNHCR stelt dat leden van minderheidsgroeperingen zoals de hindoes en de sikhs 'may be at risk on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case'. De loutere vaststelling dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat evenwel niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielzoeker dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging.

Uit bovenstaande argumentatie dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

De neergelegde documenten vermogen bovenstaande argumentatie niet te wijzigen. Aan uw taskara kan gezien de bedrieglijkheid van uw herkomst uit Afghanistan geen waarde worden gehecht. Bovendien blijkt uit de informatie dat frauduleuze identiteitsdocumenten gemakkelijk verkrijgbaar zijn in Afghaanse steden en in Peshawar. De medische documenten overtuigen evenmin. U herinnert zich de naam van de instelling die deze documenten zou hebben afgeleverd niet (CGVS, p.2). Ook uw vrouw zegt niet te weten waar deze attesten werden opgemaakt of welke dokter haar heeft onderzocht (CGVS, vrouw, p.5).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van S.S.K.:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Kabul afkomstig te zijn. U bent een Sikh van etnische origine. U bent gehuwd met S. S. S. (CGVS 11/13200, O.V. 6.782.458). Een van jullie dochters, S. S. K. (CGVS 11/13199, O.V. 6.782.457), is met jullie naar België meegekomen.

Uw man had eertijds een winkel. Zelf was u huisvrouw. U had een zoon die een winkel uitbaatte. Zes maanden voor uw vertrek werd uw zoon door onbekenden vermoord. Uw man diende klacht in bij de politie die geen onderzoek begon. Later kregen jullie dreig telefoons. Onbekenden dreigden er mee

uw dochter te ontvoeren. Omdat uw man meende dat jullie veiligheid in gevaar was, zocht hij een smokkelaar die jullie het land hielp ontvluchten.

Op 10/03/2011 namen jullie het vliegtuig in Kabul. Via een u voorts onbekende reisweg zijn jullie naar België gekomen. Op 15/03/2011 gingen u, uw man en uw dochter asiel vragen bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar onbekenden jullie naar het leven staan. Bovendien acht u de algemene situatie in uw land van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

Ter staving van jullie asielaanvraag legt uw man volgende documenten neer: zijn Afghaans identiteitsdocument (taskara) en enkele medische documenten die u toebehoren.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Tijdens het gehoorverslag verwijst u naar de asielmotieven van uw man. In de beslissing van uw man wordt uitgelegd waarom deze asielmotieven niet geloofwaardig zijn. Deze beslissing luidt als volgt:

(...)

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van S. S. K.:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Kabul afkomstig te zijn. U bent een Sikh van etnische origine. U bent naar België gekomen met uw vader S. S. S. (CGVS 11/13200, O.V. 6.782.458) en uw moeder S. S. K. (CGVS 11/13200/B, O.V. 6.782.458).

Op jonge leeftijd werd u het slachtoffer van een raketaanval. U hield er een handicap aan het been aan over. U bleef meestal binnenshuis. Uw vader had eertijds een winkel. U had een broer die een winkel uitbaatte. Zes maanden voor uw vertrek werd uw broer door onbekenden vermoord. Uw vader diende klacht in bij de politie die geen onderzoek begon. Later kregen jullie dreigtelefoons. Onbekenden dreigden er mee u te ontvoeren. Omdat uw vader meende dat jullie veiligheid in gevaar was, zocht hij een smokkelaar die jullie het land hielp ontvluchten.

Op 10/03/2011 namen jullie het vliegtuig in Kabul. Via een u voorts onbekende reisweg zijn jullie naar België gekomen. Op 15/03/2011 gingen u en uw ouders asiel vragen bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar onbekenden jullie naar het leven staan. Bovendien acht u de algemene situatie in uw land van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

Ter staving van jullie asielaanvraag legt uw vader volgende documenten neer: zijn Afghaans identiteitsdocument (taskara) en enkele medische documenten die u toebehoren.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Tijdens het gehoor verwijst u naar de asielmotieven van uw vader. In de beslissing van uw vader wordt uitgelegd waarom deze asielmotieven niet geloofwaardig zijn. Deze beslissing luidt als volgt:

(...)

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers beroepen zich in een enig middel op een schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève betreffende de status van Vluchtelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, onder andere de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel en op een manifeste appreciatiefout.

Verzoeker bevestigt dat hij, met zijn familie, het land heeft moeten verlaten omwille van de moord op zijn zoon door onbekenden. Verzoeker diende klacht in bij de politie maar die ondernam niets. Daar zij nadien nog dreigementen ontvingen van onbekenden en zij niet konden rekenen op de bescherming van de autoriteiten, restte er geen andere mogelijkheid dan het land te verlaten.

Verzoeker vervolgt dat minderheidsgroepen, zoals de hindoes en de sikhs, in Afghanistan te kampen hebben met sociale discriminatie en geweld, wat tevens erkend wordt door het UNHCR. Verzoekers herhalen dat de overheid hen geen voldoende bescherming kan bieden en dat hun geen andere uitweg restte dan hun land te verlaten.

Verzoeker is de mening toegedaan dat hij wel degelijk beantwoordt aan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker volhardt dat hij met zijn gezin vertrokken is vanuit Kabul. Hij stelt dat hij het bewijs van zijn nationaliteit heeft geleverd aan de hand van zijn taskara. Het Commissariaat-generaal heeft nergens bewezen dat zijn taskara een vals document zou zijn en deze taskara dient aldus als een authentiek stuk te worden beschouwd. Verder wijt verzoeker de enkele tegenstrijdigheden aan de medische problemen van zijn echtgenote. Verzoeker vreest dat bij terugkeer naar Afghanistan zij het slachtoffer zullen worden van willekeurig geweld ten gevolge van het gewapend conflict.

2.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoekers de vluchtelingenstatus zowel als de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat zij niet aannemelijk maken uit Afghanistan afkomstig te zijn. De bestreden beslissing stelde onder meer vast dat verzoekers echtgenote slechts “een beetje Dari” kent en verklaart enkel Punjabi te spreken hetgeen niet aannemelijk is voor iemand die beweert meer dan zestig jaar in Afghanistan te wonen, verzoekers vage en inconsistente verklaringen aflegden over hun burens in Karte Parwan en onduidelijk zijn over hun woonplaats in Kabul, verzoeker zich de naam niet meer herinnert van de persoon voor wie hij veertien jaar zou gewerkt hebben, verzoekers echtgenote zich niet meer de naam van haar poetsvrouw noch deze van haar dokter in Kabul herinnert, verzoekers echtgenote nog nooit over Tadzjieken en Pashtoenen heeft gehoord en er van uitgaat dat men enkel over “moslims” zou spreken, verzoekers niet op de hoogte zijn van de politieke situatie in Afghanistan en hun geografische kennis erg beperkt blijkt te zijn. Ook de vaststelling dat verzoekers geen enkele informatie over hun reisweg wilden geven, versterkt het vermoeden dat zij vanuit een ander land dan Afghanistan naar België zijn gereisd. Verzoeker verklaart met het vliegtuig gereisd te hebben maar weet niet waar hij een tussenlanding maakte, noch kan hij enige duiding geven over het vervolg van hun reisweg. Verzoeker voegt er aan toe dat zij ook niet weten met welke paspoorten of onder welke naam of nationaliteit zij reisden hetgeen, gelet op de veiligheids- en identiteitscontroles die bij binnenkomst op een luchthaven systematisch worden gevoerd, niet aannemelijk is.

Terecht kon de bestreden beslissing uit het manifeste gebrek aan kennis over de Afghaanse samenleving en het dagelijkse leven in Afghanistan in samenhang met vage en ontoereikende verklaringen over hun reisweg besluiten dat verzoekers niet afkomstig zijn uit Afghanistan. Dit motief wordt op geen enkele wijze weerlegd door verzoekers en wordt bijgevolg onverkort overgenomen door de Raad. Verzoeker stelt dat hij het bewijs van zijn nationaliteit heeft geleverd door zijn taskara maar gaat voorbij aan het motief uit de bestreden beslissing dat stelt dat gelet op de bedrieglijkheid van hun verklaringen met betrekking tot hun beweerdde herkomst uit Afghanistan geen waarde kan worden gehecht temeer nu uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat frauduleuze identiteitsdocumenten gemakkelijk verkrijgbaar zijn in Afghaanse steden en in Peshawar. De medische attesten overtuigen evenmin. Verzoeker herinnert zich de naam van de instelling niet die deze documenten zou hebben afgeleverd. Ook verzoekers echtgenote herinnert zich niet waar zij zou zijn verzorgd of welke dokter haar heeft onderzocht.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan de herkomst van verzoekers uit Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan hun asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Tot slot stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht stelt dat het vooreerst van belang is te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Sinds decennia leven immers miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai en India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In de mate dat verzoeker verwijst naar de veiligheidssituatie in Afghanistan, benadrukt de Raad dat de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij een terugkeer naar het (beweerde) land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in dat land doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoekers maken zelf het bewijs van dergelijk verband met hun persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over een verblijf in Kabul zodat er evenmin duidelijkheid is over hun feitelijke herkomst. Verzoekers verhinderen zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot hun profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoen aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hen rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoekers geen reëel beeld bieden op hun nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhinderen zij de Belgische overheden immers hun reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel tenslotte, wordt niet aangetoond. Verzoekers werden op het Commissariaat-generaal uitvoerig gehoord en de bestreden beslissing gesteund is op alle gegevens uit het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee april tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER